

STRESZCZENIE PRACY

Niniejsza dysertacja *Michał Aniol – mistrz dłuta i słowa. Poeci polscy wobec twórczości literackiej Buonarrotyego* dotyczy poezji polskiej dziewiętnastego i dwudziestego wieku. Jest to praca z zakresu poezji polskiej, wskazująca na zjawisko, które nadało interesujące znamię twórczości poetyckiej wybranych autorów w Polsce na pewnych obszarach XIX i XX wieku. W pracy pojawiają się elementy przekładoznawstwa, komparatystyki (odniesienia między sztuką a rzeźbą), jednak dotyczą one głównie problemu poezji polskiej, jej kształtu, tematów i zainteresowań autorów, którzy odkrywali w swojej twórczości poetycki geniusz Michała Anioła. Lucjan Siemieński, Leopold Staff i Jerzy Kolankowski to ci poeci, którzy poświęcili osobne tomiki poezji Buonarrotyego. Na kartach pracy pojawia się też postać Norwida, dzięki któremu Siemieński podjął się lektury włoskiego artysty. Wyżej opisane zagadnienia odsłaniają się pośrednio przez analizę procesu docierania do polskiego kształtu wierszy Michała Anioła, to znaczy przez proces tłumaczenia. To właśnie tu najbardziej widoczna jest fascynacja twórczością poetycką włoskiego artysty. Analiza dokonanej przez poetów pracy często prowadzi do zaskakujących odkryć.

Poszczególne fragmenty rozprawy starają się odpowiedzieć na pytania: dlaczego przywołani poeci wybierali sonety Buonarrotyego, czego w nich szukali, jakie powody skłoniły ich do podjęcia pracy nad przekładem, jakie były okoliczności powstawania polskich tłumaczeń Michała Anioła.

Najważniejszym zadaniem w rozprawie jest odpowiedź na pytanie, czym dla polskich poetów była twórczość poetycka Michała Anioła. Temu zagadnieniu podporządkowane zostały analizy odniesień między jego poezją a jej polskimi wariantami. W zrozumieniu tekstów napisanych zarówno ręką Buonarrotyego, jaki i przekładów autorstwa polskich poetów, pomocna okazuje się dokumentalistyka i biografistyka. Interpretacje zmiierzają chwilami w stronę hermeneutycznego odczytywania znaczeń. Przywołane są również konteksty europejskie, dzięki którym udaje się wydobyć pewną specyfikę liryki polskiej.

15.10.24

